

LATVIJAS REPUBLIKAS SAEIMA
FRAKCIIJA "NO SIRDS LATVIJAI"

Reģistrācijas nr. LV 900 000 283 00 • Jēkaba iela 11, Rīga, LV-1811
Tālrunis: 6708 7447 • Fakss: 6708 7289 • E-pasts: saeima@saeima.lv

Rīgā

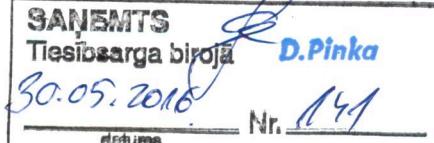
26.05.2016. Nr. 142.8/6-40-12/16

Latvijas Valsts prezidentam Raimondam Vējonim
Latvijas Republikas Ministru prezidentam Mārim Kučinskam
Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministram Kārlim Šadurskim
Latvijas Republikas Finanšu ministrei Danai Reizniecei – Ozolai
Latvijas Republikas Tiesībsargam Jurim Jansonam
Latvijas Republikas Saeimas politisko partiju frakcijām
Latvijas Republikas Saeimas pie frakcijām nepiederošajam deputātam Artusam Kaimiņam
Latvijas Pašvaldību savienībai
Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrībai
Latvijas Republikas sabiedrībai

ATKLĀTĀ VĒSTULE
par internātskolu finansēšanas kārtību.

Mēs, partijas “No sirds Latvijai” Saeimas frakcijas deputāti, izsakām protestu pret jaunajā, Izglītības un zinātnes ministrijas izstrādātajā pedagoģu atalgojuma modelī paredzēto, ka turpmāk internātskolu finansēšana tiek nodota pašvaldību pārziņā, jo uzskatām, ka tas apdraud internātskolu pastāvēšanu un attīstību, kas var veicināt internātskolas skolēnu izkrišanu no izglītības sistēmas, tādējādi radot lielai daļai bērnu sociālās atstumtības riskus.

Latvijā internātskolas tika izveidotas pēc Otrā pasaules kara, kad daļai ģimeņu pēckara apstākļos bija apgrūtinātas iespējas pilnvērtīgi rūpēties par saviem bērniem, nodrošinot izglītības un audzināšanas funkcijas. Internātskolās pedagoģi bija atbildīgi par vispusīgu skolēnu personības attīstību, bez sava priekšmeta mācīšanas pedagoģiem bija labi jāzina psiholoģija un jāprot organizēt un vadīt skolēnu audzināšanu, ārpusklases darbu – kori, orķestri, deju un mākslas pulciņus, fizikultūras nodarbiņas, fizisko darbu, visdažādākos mācību priekšmetus. Šīs tradīcijas ir saglabājušās internātskolās līdz mūsdienām. Pakāpeniski internātskolās tika uzņemti bērni, ar kuru audzināšanu vecāki netika galā, ģimenes nelabvēlīgā statusa dēļ, daļa bērnu nāca no nepilnajām ģimenēm. Bieži vien internātskola daudziem bērniem kļuva par otrās iespējas skolu, kas palīdzēja noturēties skolā, neizkrist no izglītības sistēmas pavism, iegūstot valstī noteikto obligāto pamatizglītību. Daudzi no šiem bērniem jau pēc skolas beigšanas ar pateicību ir atgriezušies skolā. Lielākā daļa no skolas beidzējiem nekad nav nokļuvuši sociālās sistēmas redzeslokā, nekļūstot par apgrūtinājumu sabiedrībai un sabiedrības aprūpes objektiem.

Latvijas internātskolās ir koncentrēta visa nepieciešamā kompetence, lai strādātu ar sociāli deprivētiem bērniem, daudzās internātskolās tiek īstenotas speciālās programmas, kas norāda uz to, ka skolās mācās skolēni ar uzvedības traucējumiem, mācību traucējumiem un citām speciālām vajadzībām. Pedagoģi bez papildus piemaksas ikdienā veic smago ziedošanās un mīlestības darbu, ko var novērtēt tikai tie bērni, kas, atgriezti sabiedrībā, tagad dzīvo visu respektējamu dzīvi.

Lai kā sabiedrībai gribētos, ka valstī visas ģimenes būtu materiāli nodrošinātas, mīlošas un spējīgas nodrošināt visas viņu bērnu vajadzības, diemžēl realitāte ir tāda, ka daļa ģimeņu dažādu iemeslu dēļ ir disfunkcionējošas un nespēj sniegt bērniem ne nepieciešamo materiālo nodrošinājumu, ne pietiekamu aprūpi, uzmanību, ne emocionālo piesaisti.

Liela daļa internātskolu ēku ir renovētas, tajās ir ieguldīti ievērojami Eiropas struktūrfondu un Latvijas valsts līdzekļi. Telpas ir piemērotas tieši internātskolu specifiskajām vajadzībām.

Internātskolās sniegtais atbalsts skolēniem, kas nonākuši grūtībās, ir ieguldījums Latvijas sabiedrības nākotnē, tam iztērētie līdzekļi atmaksājas daudzķartīgi. Ieguldījums šodien internātskolu bērno, valsts ietaupa ievērojamus līdzekļus – nākotnē mazāk būs jātērē valsts līdzekļi sociālās atstumtības mazināšanai, cīņai ar noziedzību, dažādu mērķgrupu integrēšanai sabiedrībā un socializācijas programmu finansēšanai. Preventīvā un atbalstošā darbība internātskolās mazinās tās sociālās sekas, ar kurām valstij nāktos cīnīties, ja šādu skolu nebūtu.

Valsts finansētajās internātskolās mācās bērni ne tikai no vietējās pašvaldības, bet no visas Latvijas. Līdz ar to tas nav tikai vienas pašvaldības jautājums, bet visas valsts jautājums. Atbildība sniegt atbalstu šiem bērniem gulstas uz visas valsts pleciem.

Katrs skolēns, kas ir nokļuvis internātskolā, nes sev līdzi kādu skumju dzīves stāstu. Internātskola kļūst viņam par otrajām mājām, kur bērnam iemāca ne vien mācību programmā noteikto, bet dod dzīves mācību, palīdz attīstīties par pilnvērtīgu personību un lietderīgu sabiedrības locekli, novēršot kriminalitātes un citu sabiedrībai nevēlamu parādību draudus. Uzskatām, ka labāk ir atbalsīt internātskolas, nevis celt jaunus cietumus mazgadīgajiem noziedzniekiem!

Šobrīd valsts sniegtais atbalsts maznodrošinātām un trūcīgām ģimenēm caur internātskolām nonāk tieši pie paredzētās mērķauditorijas – bērniem, sociālo pabalstu veidā ģimenēm tas vairs nav tik paredzami. Vienkārši atņemot internātskolām valsts finansējumu un pārliekot to uz pašvaldību pleciem, tiks sagrauts tas sociālais darbs, kas patlaban tiek veikts ar šo skolēnu ģimenēm, kuru bērni mācās internātskolās, nodrošinot viņu pilnvērtīgu iekļaušanos sabiedrībā.

Aicinām pārvērtēt lēmumu par internātskolu finansēšanas kārtības maiņu, atstājot internātskolu finansēšanu kā valsts funkciju. Ja internātskolu uzturēšanas izdevumu finansēšana tiks nodota pašvaldībām, tas daudzos gadījumos nozīmēs internātskolu likvidāciju. Aicinām neskatīties tikai uz fiskālo ietaupījumu, kas rodas, pārtraucot valsts finansējumu internātskolām, bet izvērtēt internātskolu nozīmi un nozīmību Latvijas izglītības sistēmā kopumā!

Frakcijas "No sirds Latvijai" priekšsēdētāja

Inguna Sudraba